

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Thelen Technopark Berlin GmbH

Verwerende partij: MN

Dictum

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat een nationale rechter bij wie een geding tussen uitsluitend particulieren aanhangig is gemaakt, louter op grond van dat recht niet verplicht is om een nationale regeling buiten toepassing te laten waarbij, in strijd met artikel 15, lid 1, artikel 15, lid 2, onder g), en artikel 15, lid 3, van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, minimumhonoraria voor de diensten van architecten en ingenieurs worden vastgesteld en overeenkomsten die van deze regeling afwijken nietig worden verklaard, onverminderd, ten eerste, de mogelijkheid van deze rechter om in het kader van een dergelijk geding deze regeling buiten toepassing te laten op basis van het nationale recht en, ten tweede, het recht van de partij die is benadeeld doordat het nationale recht niet in overeenstemming is met het recht van de Unie, om vergoeding te vorderen van de schade die zij dientengevolge heeft geleden.

(¹) PB C 313 van 21.9.2020.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 27 januari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa — Letland) — SIA “Zinātnes parks” / Finanšu ministrija

(Zaak C-347/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Structuurfondsen – Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) – Verordening (EU) nr. 1303/2013 – Medefinancieringsprogramma – Staatssteun – Verordening (EU) nr. 651/2014 – Werkingssfeer – Grenzen – Begrippen “geplaatst aandelenkapitaal” en “onderneming in moeilijkheden” – Geen steun uit het EFRO voor ondernemingen in moeilijkheden – Voorwaarden voor de effectiviteit van een verhoging van het geplaatste aandelenkapitaal – Datum van indiening van het bewijs van die kapitaalverhoging – Beginselen van non-discriminatie en transparantie]

(2022/C 119/16)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Administratīvā rajona tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA “Zinātnes parks”

Verwerende partij: Finanšu ministrija

Dictum

1) Artikel 2, punt 18, onder a), van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 [VWEU] met de interne markt verenigbaar worden verklaard, moet aldus worden uitgelegd dat, om te bepalen of een onderneming “in moeilijkheden” verkeert in de zin van deze bepaling, het begrip “geplaatst aandelenkapitaal” aldus moet worden begrepen dat dit betrekking heeft op al het kapitaal dat de huidige of toekomstige vennoten of aandeelhouders van een vennootschap hebben ingebracht of waartoe zij zich onherroepelijk hebben verbonden om het in te brengen.

- 2) Artikel 3, lid 3, van verordening (EU) nr. 1301/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en specifieke bepalingen met betrekking tot de doelstelling “Investeren in groei en werkgelegenheid”, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1080/2006 moet aldus worden uitgelegd dat de bevoegde managementautoriteit, om te bepalen of een inschrijver moet worden geacht niet “in moeilijkheden” te verkeren in de zin van artikel 2, punt 18, van verordening nr. 651/2014, enkel rekening hoeft te houden met bewijzen die voldoen aan de in de procedure voor de selectie van de projecten vastgestelde eisen, voor zover die eisen in overeenstemming zijn met de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid en de algemene beginselen van het Unierecht, zoals met name de beginselen van gelijke behandeling, transparantie en evenredigheid.
- 3) Artikel 125, lid 3, van verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad, en de beginselen van non-discriminatie en transparantie waarnaar die bepaling verwijst, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling die bepaalt dat projecten niet meer kunnen worden toegelicht na de uiterste datum voor de indiening ervan. Deze onmogelijkheid voor de inschrijvers om hun dossier nog aan te vullen nadat de uiterste datum voor de indiening van projecten is verstreken, dient overeenkomstig het gelijkwaardigheidsbeginsel evenwel te gelden voor alle procedures die in voorkomend geval kunnen worden geacht, wat hun voorwerp, oorzaak en voornaamste kenmerken betreft, vergelijkbaar te zijn met de procedure voor de aanvraag van steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

(¹) PB C 339 van 12.10.2020.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 20 januari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wien — Oostenrijk) — ZK

(Zaak C-432/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Immigratiebeleid – Richtlijn 2003/109/EG – Artikel 9, lid 1, onder c) – Verlies van de status van langdurig ingezetene derdeler – Afwezigheid van het grondgebied van de Europese Unie gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden – Onderbreking van deze afwezigheid – Onregelmatige en korte verblijven op het grondgebied van de Unie)

(2022/C 119/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ZK

in tegenwoordigheid van: Landeshauptmann von Wien

Dictum

Artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen moet aldus worden uitgelegd dat elke fysieke aanwezigheid van een langdurig ingezetene op het grondgebied van de Europese Unie binnen een aaneengesloten periode van twaalf maanden, zelfs indien die aanwezigheid binnen deze periode in totaal slechts enkele dagen bedraagt, volstaat om te voorkomen dat deze ingezetene op grond van die bepaling zijn recht op de status van langdurig ingezetene verliest.

(¹) PB C 390 van 16.11.2020.